Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 7 (2507) ■ Вівторок, 16 січня 2001 року ■ Ціна договірна

Черкаський державний заслужений український народний хор віншував щедрівками членів уряду і особисто Прем'єр-міністра Віктора ЮЩЕНКА. Акцію було проведено за ініціативи черкаського корпункту «Голосу України».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ 1861 р. У Петербурзі вийшов «Букварь южнорусский», укладений Т. Шевченком, — для навчання українською мовою в недільних школах.

■ 1868 р. Відкрито першу в Києві світську музичну школу (нині — музичне училище ім. Р. Глієра).

■ 1918 р. Центральна рада ухвалила закон про утворення армії УНР.

■ 1973 р. Радянська станція «Луноход-2» розпочала дослідження місячної поверхні.

16 січня

Що почує народ про свободу слова

На черговому засіданні погоджувальної ради керівників парламентських комітетів фракцій і груп було розглянуто найактуальніші питання, що їх потрібно винести на пленарні засідання останнього тижня шостої сесії ВР. Як зауважив Голова Верховної Ради Іван Плющ, з 70 питань дуже важко вибрати ті, які слід розглянути в останні дні сесії. Зокрема, серед обов'язкових він назвав 17 законодавчих документів, які повернув парламенту Президент України, а також нагадав про наполягання народного депутата Анатолія Кінаха розглянути законопроект про роботодавців, а в режимі «різного» — про звернення матері зниклого журналіста Георгія Гонгадзе та інші нагальні питання. За словами керівника парламенту, на цій сесії бажань у депутатів було багато, ще більше — документів, однак під час їх розгляду з'ясовувалося, що більшість з цих документів потребують доопрацювання.

(Закінчення на 2-й стор.).

 Офіційно

Посли вручили вірчі грамоти

Призначений Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Перу в Україні за сумісництвом Пабло Португаль Родрігес вручив вірчі грамоти Президентові України Леоніду Кучмі. Вірчі грамоти Президентові України також вручив призначений за сумісництвом Надзвичайний і Повноважний Посол Ліванської Республіки Ахмед Ібрагім. Президентові України вручив вірчі грамоти Надзвичайний і Повноважний Посол Латвійської Республіки в Україні Андріс Вілцанс. Президент України привітав нових послів із високим призначенням і побажав їм плідної роботи із зміцнення зв'язків з Українською державою, **повідомляє Укрінформ.**

Парламент визначиться у четвер,

чи продовжити роботу нинішньої сесії ВР ще на тиждень. Про це на прес-конференції заявив перший заступник глави парламенту Віктор Медведчук, підкресливши, що таке питання може постати на пленарному засіданні у четвер.

(Закінчення на 2-й стор.).

 Парламентські слухання

Сьогодні у Верховній Раді України пройдуть парламентські слухання «Проблеми інформаційної діяльності, свободи слова, дотримання законності та стану інформаційної безпеки України». Серед понад 300 запрошених — представники Національної спілки журналістів, центральних і регіональних ЗМІ, громадських організацій, а також комітету з питань культури ПАРЄ, парламентів Росії, Білорусі, Польщі.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗМІ не хочуть бути пасинками. І не можуть

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

 У номер

Ніхто не ображений

Гірничо-металургійний комплекс України у 2000 році збільшив обсяг енергоспоживання на 13%, порівняно з 1999 роком, повідомив міністр енергетики України Сергій Єрмилов.

У 2000 році енергетики не мали претензій до металургів з приводу розрахунків. Не виникає питань з надійності енергопостачання і у металургів. Коментуючи політику ціноутворення на коксівне вугілля, міністр повідомив, що вже створено консультативну раду з цієї проблеми, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

«Заморозили» кризу — розморозили виробництво

На дев'ять відсотків зросли торік обсяги виробництва промислової продукції на Миколаївщині. Низка галузей, зокрема й суднобудівна, збільшила обсяги виробництва до 60 відсотків. Це дає змогу вчасно виплачувати зарплату та сплачувати податки. Погашено борги минулих років і у зарплаті працівникам бюджетної сфери, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Залишайтеся з «Голосом», і ми допоможемо вам

Завершилась акція «Залишайтеся з «Голосом», в межах якої передплатникам газети надавалася безоплатна юридична допомога з питань трудового, пенсійного, житлового, інших галузей права та підготовки необхідних документів у справах.

У межах акції до редакції звернулися особисто і з листами 217 передплатників. Майже на всі запити працівники юридичного відділу надали відповіді, за винятком тих звернень, вичерпна відповідь на які потребує спеціальних роз'яснень міністерств та відомств або втручання органів державної влади.

Після отримання необхідних відповідей на наші запити до цих органів відповідь буде надано й решті учасників акції. Найактуальніші питання, що порушувалися в багатьох листах читачів, і надалі висвітлюватимуться на сторінках газети під рубрикою «Залишайтеся з «Голосом».

Незважаючи на те, що акція «Залишайтеся з «Голосом» завершилася 1 грудня, до редакції надійшло ще близько ста листів — відповіді на ці листи, за можливості, редакцією буде надано пізніше.

У межах акції до редакції звернулися особисто і з листами 217 передплатників

 Я вам пишу…

Металобрухт — справа підліткова

Страшно дивитися, як вандали крадуть і нищать все, що зроблено з кольорових металів. Цьому сприяє безліч приймальних пунктів, які, очевидно, ніхто й не перевіряє. А на пунктах працюють підлітки, котрі не досягли віку відповідальності перед законом. Пропоную Верховній Раді прийняти закон, який заборонив би приймати кольорові метали всім без винятку, бо незабаром наша держава матиме вигляд, як після страхітливої війни.

І. ПЕТРІВ.

Калуш
Івано-Франківської області.

■ 124 тисячі мешканців Севастополя залишилися без тепла внаслідок зупинення 10 котелень, до яких через борги не подається газ.

■ Для проведення ремонтних робіт від'єднано від енергосистеми перший енергоблок Південно-Української АЕС.

■ Правоохоронцями столиці ліквідовано черговий підпільний цех з випуску фальсифікованої горілки.

■ В Україні збільшується кількість самогубств серед неповнолітніх.

P. S.

Що почує народ про свободу слова

(Початок на 1-й стор.).

Особливу увагу було приділено двом питанням — проведенню у вівторок парламентських слухань про свободу слова та внесенню змін до Конституції України за наслідками всеукраїнського референдуму. Керівник парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Олександр Зінченко нагадав, що ті слухання є міжнародні за статусом, заявки на виступ подало більш як сорок осіб, а тому завершити слухання до 15-ої чи 16-ої години дня — нереально. Вирішили, для цього питання відвести увесь вівторковий пленарний день, а передбачені до розгляду у вівторок на вечірньому засіданні питання запропонувати перенести на вечірнє засідання у середу. Особливу увагу було приділено порядку висвітлення слухань про свободу слова, адже, як зауважувалося, не може бути так, що про це вкрай наболіле питання виборці не почують у трансляції на перших каналах радіо і телебачення. Голова Верховної Ради Іван Плющ сказав, що ця трансляція має бути максимально можливою. А Олександр Зінченко додав: з боку парламенту для цього зроблено все.

Щодо не менш наболілого питання імплементації рішень всеукраїнського референдуму координатор парламентської більшості Олександр Карпов поінформував, що координаційна рада цієї більшості у понеділок ухвалила рішення рекомендувати погоджувальній раді піти таким шляхом. По-перше, доручити робочій групі на чолі із Степаном Гавришем з опрацювання законопроекту про парламентську більшість і опозицію внести зміни до законопроекту «Про внесення змін до Конституції України за результатами Всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» з тим, щоб у четвер винести цей законопроект із змінами на сесійне засідання, проголосувати 226 голосами у новій редакції і направити до Конституційного Суду для одержання відповідного висновку. По-друге, координаційна рада більшості рекомендує у четвер повернутись до законопроекту про парламентську більшість і опозицію, щоб внести його до порядку денного і прийняти в першому читанні.

Серед низки запропонованих до розгляду на цьому тижні — законопроекти про внесення змін до законів про Конституційний Суд, про судову експертизу, проект концепції захисту населення у зв'язку з Чорнобильською катастрофою, ратифікаційні питання.

Анатолій БЕНЬ.

Фотофакт

Візит відбудеться за будь-якої погоди

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сьогодні міністр закордонних справ України Анатолій Зленко вирушає до Берліна для підготовки майбутнього візиту до ФРН Президента Леоніда Кучми. Нагадаємо, що він відбудеться 18—20 січня. По-своєму «готують» візит учасники акції «Україна без Кучми». Вчора вони пікетували Посольство Німеччини в Києві, вимагаючи від німецького уряду відкласти офіційний візит Президента України у ФРН до з'ясування обставин зникнення журналіста Георгія Гонгадзе.

Парламент визначиться у четвер

(Початок на 1-й стор.).

Акцентувавши увагу на необхідності прийняття вкрай назрілих законопроектів, Віктор Медведчук, разом з тим, не уточнив кроків, до яких Верховна Рада може вдатися в разі неімплементації на цій сесії рішень всеукраїнського референдуму. Парламент визначатиметься далі, сказав він.

Разом з тим, Віктор Медведчук не поділив занепокоєння представників мас-медіа можливим розпуском парламенту у зв'язку зі зволіканням внесення змін до Конституції, які виходять із рішень референдуму. Перший заступник Голови Верховної Ради нагадав, що згідно з Конституцією єдиною підставою для дострокового припинення повноважень Верховної Ради може бути ситуація, коли парламент упродовж 30 днів однієї чергової сесії не може розпочати пленарні засідання. Інших підстав, зауважив В. Медведчук, не існує.

Перший заступник Голови Верховної Ради погодився із застереженнями, що в разі прийняття закону про вибори, який передбачає лише пропорційну систему, може бути порушено щонайменше п'ять статей Конституції України. Я знаю про це, сказав Віктор Володимирович, але разом з тим не можу не поважати права суб'єкта законодавчої ініціативи, який вніс цю пропозицію. А в разі прийняття такого закону своє слово муситиме сказати Конституційний Суд.

Відповідаючи на запитання представників мас-медіа, Віктор Медведчук сказав, що не бачить підстав для прийняття Радою Європи рішення про виключення України з цієї організації, зауваживши, що перепоною для проведення протестних акцій «Україна без Кучми» на місцях може бути лише рішення того чи іншого суду про їх заборону.

Анатолій БЕНЬ.

ЗМІ не хочуть бути пасинками. І не можуть

Парламентські слухання

(Початок на 1-й стор.).

Напередодні слухань їх організатори — члени парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації зустрілися з провідними журналістами України. Голова комітету Олександр Зінченко наголосив, що слухання — не єдиний спосіб вирішення всіх проблем ЗМІ. Серйозну роботу треба продовжувати і після 16 січня. Проект постанови за підсумками парламентських слухань не розроблявся як зазвичай заздалегідь. Його буде вироблено за підсумками дискусії в сесійній залі. І для парламенту найважливішим завданням буде контроль за виконанням висновків та рекомендацій слухань.

Коментуючи сучасну ситуацію в українському медіа-просторі, Олександр Зінченко зазначив, що нашій державі вдалося створити законодавство, яке «наближає Україну до цивілізованих держав». Однак коли йдеться про його виконання — розпочинаються запитання. На його погляд, назріли серйозні зміни і в реформуванні державної інформаційної політики. «Ключовим повинен стати контроль з боку суспільства, а не держави», — сказав голова комітету. Адже на практиці виходить: чим більше уповноважених державних органів, тим менше реальної свободи слова.

На часі прийняття нової редакції закону про телебачення і радіомовлення. У законопроекті, розробленому депутатами, членами Комітету ВР з питань свободи слова та інформації, вперше порушено питання про український зміст. І при ліцензуванні, і при реформуванні структури власності ЗМІ. Серед так званих «рамкових» законопроектів, підготовлених профільним комітетом, — про інформаційну відкритість законотворчого процесу, про суспільне телебачення і радіомовлення та ін.

Під час слухань уперше проводитиметься пряма трансляція в мережі Інтернет, а також інтернет-форум на сайті Верховної Ради (www.rada.gov.ua.). Запитання народним депутатам можна надіслати електронною поштою (svoboda_slova @ rada.gov.ua). До речі, як повідомляє інформуправління ВР, розглянувши питання про порядок висвітлення роботи сьомої сесії, яка розпочнеться у лютому, парламентський інформаційний комітет рекомендував взяти за основу постанову про висвітлення шостої сесії, але передбачити персональну відповідальність керівників у разі невиконання. Адже попередню постанову так і не було виконано повністю.

Юліана ШЕВЧУК.

Ми заслужили ту Україну, яку маємо

Суб'єктивна думка оглядача

Отже, сьогодні — парламентські слухання, присвячені старій і вічно актуальній темі: свободі слова. Чергові парламентські слухання. З черговим відомим результатом. Незважаючи на ці правильні слова і обурення наявним станом речей шановних учасників обговорення. Мартиролог загиблих за останні роки журналістів не позбавлять від «білих плям» ні доповіді, ні співдоповіді, ні виступи найемоційніших представників опозиції.

За даними НСЖУ, із серпня 91-го в Україні пішли з життя 38 наших колег, чию смерть пов'язують із професійною діяльністю. Згадаймо лише найрезонансніші імена —Вадим Бойко, Борис Дерев'янко, Петро Шевченко, Георгій Гонгадзе! Хоча лише одного з них — редактора «Вечірньої Одеси» — офіційно визнано жертвою насильницької загибелі: кулі кілера значно полегшили роботу правоохоронцям над висновком про причину смерті Б. Дерев'янка. Бо навіть з приводу безголового таращанського тіла, невідомого на 0,4 відсотка, у компетентних працівників у прокурорських мундирах залишаються сумніви у насильстві. На парламентських слуханнях, напевно, цю фахову рису назвуть правильним словом «некомпетентність». І уточнять, що вона замішана на цинізмі абсолютного рівня. Але це не позбавить нас від знайомого стилю роботи людей з абсолютним сузір'ям на погонах. Не убезпечать від поповнення переліку жертв у майбутньому.

Під час зустрічі з доповідачами ПАРЄ голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Олександр Зінченко висловив сподівання, що в їхніх висновках «буде враховано динамічне розгортання свободи слова в Україні». «Маємо надію, що розглядатиметься не статична ситуація в Україні, а динаміка розвитку — у порівнянні з попередніми роками та зі станом свободи слова за часів СРСР», — зазначив він. Що ж, можна динаміку простежити і з часів значно давніших — середньовіччя, наприклад. Тоді наша «статична ситуація» видаватиметься просто розгулом свобод. На інквізиторських вогнищах «підсмажували» відьм і чаклунів. Тепер вони спокійно пророчать на стадіонах і з телеекранів. Відкрито, у дусі повної гласності. А до ясновидців навіть міліцейські чини звертаються по допомогу у слідстві. У найновіші часи не на багатті спалюють, а гуманно стріляють просто на вулиці або б'ють у під'їзді, або просто з почуття милосердя відрізають голови. Динаміка...

Але справді, чому повертатися до великої інквізиції? Можна зупинитися і «на часах СРСР». Ідеться ж бо не лише про свободу слова, а всі наші права і свободи у комплексі. У роки «вождя всіх часів» більшість народу на зборах, мітингах і демонстраціях щиро вимагала кари «найматам імперіалізму, шпигунам японського, польського чи марокканського диверсійного центру, ворогам народу, лікарям-убивцям, космополітам і сіоністам». Причаділі від тотальної ідеології люди вірили у правоту свого пафосу. Нинішні всеукраїнські заходи з підтримки Конституції позначаються гнівом «з-під палиці». Про це щодня розповідають не опозиційні політики і їх «найміти-журналісти», а самі захисники «громадянської злагоди і гаранта». Мені особисто, наприклад, телефонують і пишуть з різних міст України. З викладом вигадливих технологій організації акцій на захист доброго імені «об'єкта досліджень» майора в запасі. І про закриття підприємств під традиційним оголошенням — «Усі на мітингу». І накази писати пояснення, чому захворів у відповідальний для держави момент. І погрози звільнити з роботи, не видати пенсії, не допустити до сесії... «Моральні стимули діють», про що й свідчили стрункі колони, кавалькади автобусів — у супроводі на «зелене світло». Як сприймати цю «динаміку розвитку», з яким роком порівнювати — 37-м чи 51-м? Утім, це другорядне питання на тлі важливіших справ... Мої інформатори, обурливо передавши метод своєї «мобілізації», просять журналістку правдиво описати це в «Голосі України», звичайно, не посилаючись на конкретні прізвища. Бо — страшно. Бо, самі розумієте, що за це буде. Бо... Розумію, те, що ви маєте. Те, що вам не подобається. Те, з чим ви в душі не згодні. В перепуджений і тремтячий душі, якщо вже писати правдиво. Цікаво, що зробили б колективу заводу чи навчального закладу, якби всі-всі! — відмовилися від примусового «захисту» Конституції в комплекті з її гарантом? Відповідь елементарно проста — нічого. Але, самі розуміємо, краще наважитися на «відчайдушно сміливий вчинок» —анонімний дзвінок до редакції, ніж вдатися до простої гармонії між рішенням і власним сумлінням. Та що візьмеш з рядових анонімів?

Журналісти часів «правди по Сталіну» також «клеймили» згідно з власним світоглядом. Нинішні борзописці рапортують про «усвідомлений вибір» тисяч громадян і громадянок, трохи скосивши очі. Кажуть, на УТ-1 хтось переймається тихим докором сумління. Але що робити — він просто «озвучує текст»... Ну що порадиш робити? Можна поспілкуватися з катом. Він також людина добра, але... виконує вирок. Статична така ситуація.

А тут нові повідомлення. Розбито ще два намети учасників акції «Україна без Кучми». А там — цілих три. І бовваніють за горизонтом — на затишній кухні — ті, що співчувають, але «самі розумієте». Робота, навчання, сім'я...

Кожен заслуговує на ту демократію, яку виборює сам. У Чехії навіть підозра, що хтось з теленачальників працюватиме на імідж глави парламенту, вигнала на мітинг понад вісім десятків тисяч народу. У нас — «маємо те, що маємо». Те, чого заслужили.

Сьогодні — парламентські слухання. Але не телепатичний сеанс позбавлення народу від генного страху, байдужості і покори. А що свобода слова без основної динаміки — свободи кожного індивіда, насамперед у власній душі?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

З часів середньовіччя наша «статична ситуація» видаватиметься розгулом свободи

 Екологія

Попередити дешевше, ніж ліквідувати

На ВАТ «Рівнеазот» нагромадилося 55 мільйонів тонн фосфогіпсів, які, складовані за триста метрів від річки Горинь, згубно впливають на екологічну ситуацію.

За словами начальника Рівненського управління екології і природних ресурсів Михайла Гуйдаша, на замовлення ВАТ «Рівнеазот» науковцями із Сєвєродонецька розроблено технологію використання цих відходів. Запропоновано шляхи утилізації: виготовлення добрив та будівельних блоків.

Допоки проект проходить екологічну експертизу, шукають інвестора та 53 мільйони гривень на закупівлю потрібного обладнання. За підрахунками, ця сума окупиться впродовж трьох років, повідомляє **наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА**.

А тим часом у Дніпродзержинську попередили велике лихо, яке загрожувало Україні «новим Чорнобилем». Понад сорок років Придніпровський хімзавод складував відходи збагачення уранової руди в балках практично на території міста. За цей час їх нагромадилося щонайменше 36 мільйонів тонн. Склалася ситуація, коли невелика річка Коноплянка почала загрожувати небезпекою Дніпру та його притокам.

І ось півтора місяця тому Міністерство з надзвичайних ситуацій взялося попередити катастрофу. По дванадцять годин працювали бійці міністерства, засипаючи Дніпровський та Західний ядерні могильники спеціальними матеріалами та понижуючи рівень грунтових вод у районі ще десяти таких сховищ. За словами міністра з надзвичайних ситуацій Василя Дурдинця, перевірка показала, що лихо відвернуто, повідомляє **наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

 Фотофакт

Родичі вбитого композитора Ігоря Білозіра пікетують будинок Львівської облдержадміністрації, вимагаючи перенесення суду з Рогатина у Львів.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

 Ноу-хау

За добу повернуть зір

У Донецьку відкрито перший у південно-східному регіоні центр лазерних методів лікування захворювань очей. Клініку «Лазер-плюс» обладнано найсучаснішою технікою, зокрема, ексімерним лазером німецької фірми SCHWIND. Це дає можливість швидко і без болю повертати здоров'я пацієнтам із короткозорістю, далекозорістю, астигматизмом, дистрофічними та діабетичними ураженнями заднього відділу ока, глаукомою тощо.

Наприклад, вимірювання внутрішньоочного тиску у клініці «Лазер-плюс» безконтактне (а отже, унеможливлює зараження) і триває лічені секунди. Завдяки сучасному обладнанню тривалість обстеження хворого набагато скорочується, а точність параметрів зростає. Між іншим, ризик виникнення післяопераційних ускладнень після лазерної корекції мінімальний, а відновний період становить 24 години.

Центр лазерної корекції зору є результатом реалізації інвестиційного проекту в рамках Закону України «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області». За словами заступника глави облдержадміністрації Андрія Клюєва, це перший такий проект у медичній галузі. Його вартість — 1,2 мільйона доларів США, а термін окупності — менш як півтора року.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Загадкова смерть довіреної особи

У Дніпропетровську опозиційними силами створено громадський комітет захисту Конституції «За Україну без Кучми». І перша його заява приголомшила багатьох.

З'ясовується, ще у жовтні позаминулого року безвісти пропала 34-літня Інеса Полушко (в минулому —викладач психології держуніверситету), яка під час останніх президентських виборів виконувала обов'язки довіреної особи Олександра Мороза. Була інформація, що її так і не знайшли, але засновники комітету «За Україну без Кучми» поширили сенсаційну заяву, підготовлену обкомом Соцпартії. У ній йдеться про те, що Інеса Полушко зникла після того, як була затримана в обласному центрі працівниками Красногвардійського райвідділу міліції, з якими у передвиборних баталіях мала сутички, а у середині листопада 1999 року її було поховано в «номерній» могилі як неопізнану і не затребувану рідними. Хоч свого часу її батьки відразу домагалися розшуку. Сьогодні, дізнавшись про деякі підозрілі обставини смерті дочки, майже не сумніваються, що її було вбито.

Вони воліють перепоховати Інесу за християнськими звичаями, а задно здійснити вкрай необхідні, на їх думку, повторні експертизи, але цього їм не дозволяють.

До речі, громадськість досі достеменно не поінформовано, чим закінчилася карна справа, рік тому порушена за фактом загибелі Інеси Полушко. Комітет «За Україну без Кучми» дав зрозуміти, що серед інших завдань ставить перед собою і мету — з'ясувати істину загадкової смерті колишньої довіреної особи кандидата в Президенти Олександра Мороза.

Р. S. У Красногвардійському райвідділі міліції відмовилися як підтвердити, так і спростувати факт затримання І. Полушко. Мовляв, не пам'ятаємо.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Розпорядження генерала замість рішення суду

Схоже, харківська влада має намір усю відповідальність за недавній нічний розгром наметового містечка «Україна без Кучми» покласти на людей у погонах. Міліція не заперечує своєї участі у відомому інциденті. Однак, як заявив начальник Харківського міського управління МВС генерал-майор Костянтин Маслій, діяти рішуче, не очікуючи рішення суду, його змусило передусім розпорядження міської влади про негайне наведення належного громадського порядку на центральній площі міста.

Тим часом батьки міста досі так і не забажали пояснити, яку небезпеку для громадського порядку являла невеличка група людей, що дефілювала неподалік агітпоста, який складався з трьох наметів, двох плакатів і національного прапора. Хоча нещодавно на цьому майдані відбувся майже стотисячний мітинг на підтримку Л. Кучми і, як з'ясувалося, він аж ніяк не заважав харків'янам відпочивати біля новорічної ялинки.

Генерал К. Маслій визнав, що розпорядження про «демонтаж» наметового містечка він особисто віддав підлеглим і готовий нести за це повну відповідальність. За його словами, дії соціалістів, котрі встановили палаткове містечко на площі Свободи, слід кваліфікувати як «хуліганство», а правоохоронці діяли строго у рамках законодавства.

Відповідаючи на запитання, чому міліція не дочекалася рішення суду, К. Маслій зазначив, що кількість наметів протягом дня збільшилася з одного до трьох, а до наступного ранку їх могло ще побільшати.

Генерал також заперечив інформацію про те, ніби працівники міліції зірвали й потоптали Державний прапор. «Міліція трепетно ставиться до Державного прапора України», — наголосив він.

Однак відкритість і щирість головного міського міліціонера все одно викликала у представників преси певні сумніви й навіть підозри в тому, що міліцію вже вкотре було неправомірно втягнуто у політичну боротьбу і вона стала зручною зброєю у руках політиків.

За словами К. Маслія, всі виконувані міліціонерами дії фіксувалися на відеоплівку. Однак він відмовився продемонструвати її журналістам, аргументуючи своє рішення тим, що першим її має побачити прокурор, який за зверненням народного депутата В. Мухіна займається розслідуванням інциденту.

Він також спростував відомості про те, що до учасників акції «Україна без Кучми» було застосовано фізичну силу. «Що ж до травм, отриманих учасниками акції, то їх наявність і походження ще вимагають додаткового вивчення». Та все це звучало малопереконливо і залишало чимало запитань до охоронця порядку. Приміром, яку статтю закону порушила б група журналістів, якби стояла на майдані з прапорами й плакатами, що славили б нинішнього Президента країни і провадживану політику? «Цікаве запитання», — мовив генерал.

У понеділок Дзержинський районний суд мав винести свій вердикт щодо законності дій протиборствуючих сторін. Але, як повідомили вашому кореспондентові в обкомі Соцпартії, поки що жодного рішення щодо цього інциденту немає. Суд припинив своє засідання, зажадавши додаткові матеріали у міськвиконкомі. Зокрема, план новорічних заходів на площі, котрим завадили учасники акції. Від себе додам, що з харківського корпункту «Голосу України» площа Свободи — як на долоні. І вже багато днів, крім катання малюків на конячках, яким промишляють заповзятливі громадяни, заробляючи «на життя», та й то у вечірні години, жодних заходів не спостерігається.

Микола КОСИЙ.

Харків.

 Спорт

Шахи

Сімдесят проти сімнадцяти

Матч між гросмейстерами — 17-річним Русланом Пономарьовим із Краматорська та 70-річним Віктором Корчним із Швейцарії — відкрито в Донецьку. Починаючи від сьогодні, суперники зіграють у приміщенні Першого Українського міжнародного банку вісім партій. Головний арбітр зустрічі — Леонід Боданкін (Київ). Відрекомендовувати екс-чемпіона світу Корчного, либонь, немає рації. Пономарьов — наймолодший у світі міжнародний гросмейстер — гучно заявив про себе чотири роки тому, ставши чемпіоном світу серед юніорів. З того часу він регулярно значиться серед переможців і призерів великих міжнародних турнірів. Призовий фонд матчу — 12 тисяч доларів США (спонсор — акціонерне товариство «Данко» з Донецька).

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Гандбол

За Кубок Вадима Гетьмана

Запоріжжя. Тут стартував міжнародний турнір серед чоловіків за участю національних збірних Росії, Кореї, Хорватії, України та команди Москви за Кубок Вадима Гетьмана. Змагання завершаться завтра.

У ці дні запоріжці приймають ще й турнір молодіжних збірних Росії, Білорусі, Молдови та України.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

Хокей

«Зірки» сяяли в Києві!

У столичному Палаці спорту минулої суботи був аншлаг. Цього разу туди завітали не естрадні знаменитості, а хокеїні «зірки» минулих років. Відбувся товариський поєдинок збірних ветеранів України та Росії. Одразу зазначимо, що він завершився нічиєю — 5:5 (Нікулін, Юлдашев-2, Власов, Найда —Бабашов, Ромашин, Брагін, Канарейкін-2). Для учасників матчу і багатьох глядачів це була зустріч з минулими роками юності.

Ідея цього поєдинку належить президентові Асоціації ветеранів хокею України Анатолієві Найді — ще в недавньому минулому капітанові «Сокола» і національної збірної України.

Свято відкрив мер Києва, президент Федерації хокею України Олександр Омельченко і вручив гостям подарунки.

Президент хокейного клубу «Беркут», народний депутат України Валерій Акопян вручив призи найкращим гравцям за підсумком зустрічі.

Обслуговували поєдинок авторитетні у 70—80-х роках арбітри ІІХФ москвич Микола Морозов і кияни — Герман Григор'єв та Володимир Осипчук.

Серед гостей найпомітнішими були триразовий олімпійський і багаторазовий чемпіон світу Віктор Кузькін та найстарший на майданчику 62-річний Едуард Іванов. А блискавичний форвард гостей — нині москвич — Володимир Бабашов (до речі, він ніколи не грав у московських клубах, а всю свою яскраву хокейну кар'єру провів у київському «Соколі») ніби й не втратив реактивних швидкостей. Наставник росіян, триразовий олімпійський чемпіон Олександр Рагулін навіть пожартував з цього приводу. Мовляв, якби віддали Володю вам — ніхто з наших його не наздогнав би...

Серед організаторів цього дійства з російського боку були також славні в минулому гравці київського клубу —воротар Микола Кульков та форвард Євген Кухарж, яких особливо тепло вітали трибуни.

Насамкінець пропонуємо склад господарів: Шундров і Сапетний; Лепеха, Мосієнко, Андреєв, Павленко, Менченков, Посметьєв, Хоменко, Ладигін; Дьомін, Найда, Степанищев, Юлдашев, Давиденко, Пролигін, Власов, Разін, Нікулін (усі — Київ), Цируль, Гладченко, Ревін (усі — Харків). Тренери: Уткін і Шичков.

Чемпіонат СЄХЛ. «Сокіл» (Київ) — ХК «Рига». 1:1 і 3:1. «Німан» (Гродно) — «Беркут» (Київ). 6:3 і 3:6.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***На знімку:* момент зустрічі ветеранів України і Росії.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Моделі, що стрибають у журнали

Ще кілька років тому Анна Абакарова, директор Керченської швейної фабрики, й не думала, що стане президентом... ЗАТ «Анна». На цьому імені наполіг колектив, коли створювали акціонерне товариство. Тут багато хто пам'ятає роки, коли на фабриці директором була мати Анни Олександрівни. Донька нині продовжує сімейну естафету підприємства, яке три десятки років вважалось фабрикою комуністичної праці, а нагород вистачило б на справжній музей. До того, як сісти в директорське крісло, починала Абакарова-молодша економістом, була начальником відділу. Люди побачили талант керівника і попросили очолити колектив. Дев'ять років тому фабрика стала орендним підприємством, розповідає Анна Олександрівна, а через два роки ми її повністю викупили за кошти від прибутку, зароблені на оренді.

Через два роки зареєстрували акціонерне товариство: вартість розділили на паї і видали на руки сертифікати акцій.

Те, що фабрику названо її іменем, Анна Олександрівна називає приємним збігом, адже її ім'я з грецької перекладається як «благодать». На те, щоб вона найшвидше настала, і працює щодня кожний у колективі. Ринок навчив їх багатьох потрібних для виживання речей. Загартовує і тепер. Самим доводиться сушити голову над усіма проблемами. І розмірковують ось так: однакова продукція великими партіями нікому не потрібна. Шиємо лише ті вироби, на які є попит і замовлення. На підприємстві відкрили фірмовий магазин, ательє індпошиття. Орієнтуючись на попит, модельєри експериментують, оновлюють асортимент, турбуючись одночасно і про якість новинок, їх конкурентоспроможність з найкращими зразками. За рік тут виготовляють майже 900 моделей, деякі з яких прориваються в найпрестижніші журнали мод зі світовими тиражами. Шарму їм додає кримська, морська тематика. Якість цих виробів не поступається кращим зарубіжним зразкам. А яскраві ярлики засвідчують: керченська «Анна» — продукція високого гатунку. Другий їх плюс — доступні ціни і добір натуральних тканин, які не линяють, не вигорають, не втрачають форми, практичні, не шкідливі для здоров'я дітей.

«Анну» затверджено базовою в Україні з пошиття шкільної форми. Щоб заслужити таке право, особливо постаралися модельєри. Торік створили експериментальну пошивну дільницю «Темп», здійснили так звану реструктуризацію підприємства. Недавно вісім трудівниць пройшли навчання, організоване представництвом Європейського банку реконструкції та розвитку в Україні. Фабрика стала постійним учасником найпрестижніших республіканських і міжнародних виставок рівня «Експо-2000». Та проблем, які доводиться долати щодня, не меншає. Ми вже розповідали, як ЗАТ «Анна» змушене кредитувати бюджет. Бо повірили швейники державі і відпустили свою продукцію на покриття заборгованості зарплати шахтарям. А держава так і не провела взаємозалік. Приблизно у такий спосіб «кинули» «Анну» й військові, яким тут пошили обмундирування. І ніхто не поспішає повернути кошти...

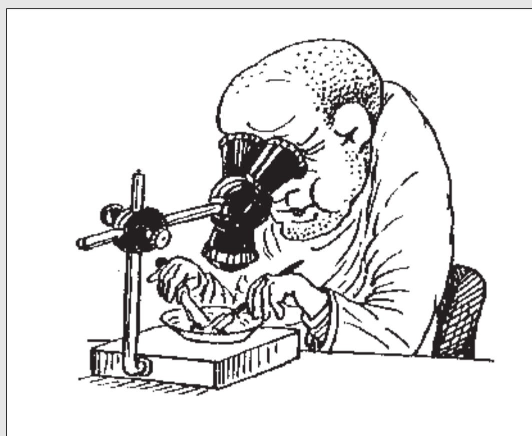

Може, каже Анна Абакарова, це у такий спосіб прагнуть нас утопити, то сказали б відверто... Ми готувалися б до другої хвилі приватизації...

На знімку Рафаеля ВАХІДОВА: в цеху керченської швейної фабрики «Анна» швачка Світлана Аргановська та художник-модельєр Олена Катречко.

Теореми буття

Місяць добровільної в'язниці

У Миколи рідкісна професія: він — гранувальник алмазів, до того ж висококваліфікований. Тому, певно, й запропонували йому добровільно провести місяць у... в'язниці.

— На підприємстві, де я працюю, непогані заробітки. Але моя сім'я будується, тому не відмовився, коли під час відпустки (вона в мене велика: мешкаю у чорнобильській зоні) запропонували за високу платню попрацювати в Москві.

У столиці Росії мене зустріли і привезли до якогось невеликого будинку, де я й осів на місяць. У двох кімнатах — спальні, в третій — підпільна майстерня, де було все необхідне для роботи. На вікнах — фігурні грати, двері укріплені. У кухні сидів «крутий» хлопець, який навіть не приховував, що озброєний. Він, як з'ясувалося, був моїм наглядачем і водночас кухарем. Отак я потрапив у підпільний цех, за роботу в якому мені обіцяли великі гроші. Я був зацікавлений заробити і працював з невеликими перервами з семи ранку до дев'яти вечора. Годували мене добре, я міг дивитися телевізора, слухати музику, читати газети, але на вулицю виходити не дозволяли, навіть у двір.

Через місяць я нарешті залишив свою криївку. Мене той самий наглядач Альоша провів на вокзал, купив квитки і разом зі мною поїхав до кордону. Я тоді, чесно кажучи, злякався: а що, як мені кінець, бо ж і гроші за роботу ще не заплатили. Усякого начувся від земляків, які виїжджають на заробітки до Росії: і що їх після завершення роботи «кидають», і що гроші відбирають на вокзалі або прямо в потязі. Але я марно переживав: Альоша виклав переді мною обіцяну платню в доларах, взявши обіцянку тримати язик за зубами, інакше... самі розумієте (тому й прошу вас не розголошувати мого прізвища). Наглядач повернувся до Москви, якої я за місяць перебування так і не побачив. Аж мороз пробрав, коли усвідомив, як і чим я ризикував...

Олександра ЮРКОВА.
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Два роки становлення

Начальник Полтавського експертно-технічного центру Станіслав ГРИНЬОВ про сьогодення і майбутнє установи

— Для забезпечення технічної безпеки з питань охорони праці в 1998 році на базі східного експертно-технічного центру було створено державне госпрозрахункове підприємство Полтавський експертно-технічний центр (ЕТЦ) Держнаглядохоронпраці, який діє на підставі статуту, затвердженого Держдепартаментом з нагляду за охороною праці.

Створення такого підприємства в області дало змогу органам державного нагляду з охорони праці більш ефективно виконувати свої обов'язки, про що свідчить зниження росту травматизму. Так, за оперативними даними, за дев'ять місяців 2000 року під час виконання трудових обов'язків загинуло 19 працівників. Це на 5 менше, ніж за аналогічний період 1999 року. Всього травмовано 377 працівників проти 529 у минулому році. Ці показники якнайкраще відображають спільну діяльність Полтавського ЕТЦ з теруправлінням Держнаглядохоронпраці по Полтавській області із заохочення керівників господарств усіх форм власності постійно виконувати вимоги законодавчих актів про охорону праці, забезпечувати безпечні умови на підприємствах, що, без сумніву, дає позитивні результати в зниженні травматизму.

Важливу роль у роботі ЕТЦ відіграє розвиток власної матеріально-технічної бази. За період з 1999 року по 2000 рік значно поліпшилася база лабораторії з неруйнівних методів контролю центру за рахунок придбання нових приладів, комп'ютерів, оргтехніки. Більш ефективно почав працювати навчально-методичний відділ ЕТЦ. Кількість слухачів у 1999 році становила 1556 осіб, а за 11 місяців поточного року навчання пройшли вже 1487 чоловік. За період навчання слухачі працюють із комп'ютерами, а по закінченні отримують посібники з питань охорони праці, які в подальшому використовують у своїй роботі. Працівники ЕТЦ постійно проходять навчання і перепідготовку в різних спеціалізованих закладах. За два роки 24 спеціалісти здобули посвідчення експерта в різних галузях народного господарства.

Неабияке значення у нашій роботі має пропаганда питань охорони праці — через засоби масової інформації звертається увага керівників на необхідність постійного дотримання вимог законодавчих документів з охорони праці.

Попри брак коштів, значну заборгованість частини підприємств за виконані роботи цього року ЕТЦ і проводить реконструкцію власного адміністративно-побутового будинку, надає значну допомогу Держнаглядохоронпраці, який фінансується за рахунок бюджету, в оплаті орендованих приміщень, придбанні пальномастильних матеріалів, а також нормативно-технічної документації з охорони праці.

Питання забезпечення технічної безпеки на виробництві з кожним роком стає дедалі актуальнішим — через старіння основних засобів виробництва, відсутність коштів у власників підприємств на їх модернізацію і заміну. Тому Полтавський ЕТЦ завжди готовий співпрацювати з підприємствами будь-якої форми власності з метою створення безпечних умов праці на виробництві й запобігання нещасних випадків та профзахворювань.

Григорій ГРИНЕВИЧ.
Полтавська область.

«Солодка легенда» Волині

Щоб скуштувати неповторні солодощі виробничо-комерційної фірми «Луцьккондитер», необов'язково їхати на Волинь. Достатньо завітати в будь-який магазин ласощів у Києві, Одесі, Запоріжжі, Донецьку, Житомирі. Навіть у Львові, де прописався «Світоч».

А ще ліпше відвідати престижну всеукраїнську галузеву виставку «Ласощі», яка щороку проходить у столиці. Тут збирається весь цвіт виробників українських солодощів. Біля павільйону «Луцьккондитер» завжди людно. Щоразу доводиться везти на показ до Києва не одну вантажівку ласощів. А з останньої виставки волинські кондитери привезли дві нагороди — дипломи за якість і найкраще художнє оформлення. Ці відзнаки поповнили колекцію вже одержаних нагород, серед яких — престижний приз «За кращу торговельну марку» міжнародного Трейл-лідер-клубу.

Смачні цукерки, рулети, торти — всього понад 170 найменувань продукції — розраховано на різні статки. Але передусім на справжніх гурманів: нехай це буде «Іриска» чи кулінарне диво — торт «Лісова поляна». Секрет популярності один: усі ласощі є натурпродуктом. Колектив «Луцьккондитера» свідомо повністю відмовився від замінників. Відповідно — і від додаткових прибутків на обдуруванні споживачів. Зате зберегли репутацію солідної фірми, яка випускає бездоганну натуральну продукцію.

«Луцьккондитер» як самостійне підприємство працює вже понад 30 років. Більш як два десятиліття його очолює досвідчений керівник, заслужений працівник промисловості України, чарівна і вимоглива Марія Журавльова. Вона прийшла сюди на фабрику, коли їй ще не було й 14 років, і пройшла всі етапи виробництва —від робітниці до генерального директора. Нині ім'я Марії Кирилівни — на першому місці в книзі ділового жіноцтва Волині.

— Сьогодні ми працюємо в умовах надзвичайно жорсткої конкуренції, — розповідає Марія Кирилівна. — Адже кожна з майже тридцяти українських кондитерських фабрик спроможна забезпечити потреби свого регіону і продавати надлишки до сусіднього. Інше питання: що це за продукція? Хіба можна, наприклад, пропонувати діточкам солодощі, які наполовину з «хімією»? І це не примхи дружного колективу «Луцьккондитера», в якому здебільшого жінки, а святий принцип. А «Жіночими примхами» луцькі майстрині назвали оригінальний торт, який є найулюбленішим у лучан. Спеціально по цю смакоту приїжджають навіть із Києва.

І не тільки по торти. Завітавши до фірмового магазину-кафетерію «Мрія», що в центрі Луцька, потрапляєш наче на кондитерську виставку. Ось на полицях цукерки «Білочка», «Ріпка», «Небесні ластівки», «Легенда Волині», карамелі «Зимова вишня», «Маскарад», солодощі «Зоряний едельвейс», «Оріяна», «Менует», «Шоколадна крапля», «Мрія». А поряд — торти «Волинська фантазія», «Світязь», «Луцький», «Казка»...

Щороку «Луцьккондитер» збільшує виробництво ласощів на тисячу тонн. Підприємство справно сплачує податки, вчасно видає заробітну платню. Воно одне з небагатьох на Волині, яке не має заборгованостей за енергоносії.

— Уже кілька років витрачаємо кошти лише на найнеобхідніше, — розповідає Марія Журавльова. —Нині виробничі потужності завантажені на всі сто. На жаль, бракує грошей на нове обладнання, на розбудову підприємства.

Фірма відвантажує свою продукцію споживачам не лише України. Луцькі ласощі поступово завойовують ринки збуту Росії. Нещодавно туди відправлено понад півтисячі тонн солодощів. Смакують ними і в інших країнах СНД. Тож і ви зустрічайте кожне свято з диво-ласощами луцьких кондитерів.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

Крайні, як з'ясувалося, міністри

У результаті скандалу, пов'язаного із зараженою яловичиною в Німеччині, з'явилися перші жертви: змушені піти у відставку два міністри — сільського господарства Карлгайнц Функе та охорони здоров'я Андреа Фішер. Їх обвинувачують у тому, що, знаючи про ймовірність поширення в країні вірусу коров'ячого сказу (BSE), вони вчасно не вжили застережних заходів і не сповістили населення. Дехто порівнює рівень лиха внаслідок уживання м'яса, зараженого BSE, хіба що з наслідками Чорнобильської катастрофи.

Звістка про виявлені випадки захворювань у тварин хоча й захопила зненацька, та навряд чи була зовсім несподіваною. Адже спеціалісти Європейського союзу, які впродовж більш як десяти років займаються цією проблемою, і раніше стверджували: поява BSE в Німеччині можлива. Тепер припускають, що вірус було завезено в країну в 1988—1993 рр. з Великої Британії під час імпортування корму для тварин. М'ясо та кістки заражених тварин також перероблялися без дотримання достатніх стандартів безпеки. І хоча 30% кормів у Німеччині виробляють у такий спосіб, спостереження за ризиками організовано не було. Навіть коли Єврокомісія щодуху забила на сполох, надсилаючи до відповідних німецьких відомств листи про можливе поширення вірусу, на них не звертали особливої уваги. У середині листопада минулого року ЄС офіційно попередив міністрів сільського господарства та охорони здоров'я про небезпеку, що може спричинити тваринне борошно, яке випускають з переробленого м'яса. Та реакції не було.

Не було тому, що міністри отримали ці листи лише через... два місяці. Скандал із зараженою яловичиною виявив ще один недолік — дрімучу бюрократію в управлінні господарством. Тепер відомству канцлера належить реформувати принаймні два згадані міністерства. Але ж бо не кращі справи і з відомствами щодо захисту прав споживачів. Останні протестують проти такого «захисту». А права їхні охороняють чотири міністерства — економіки, охорони здоров'я, сільського господарства та охорони довкілля. Тепер ось громадяни переконалися: де багато няньок, там дитя каліка.

Уряд Герхарда Шрьодера вживає різних заходів, щоб убезпечити людей від захворювань, запровадивши найжорсткіший контроль за м'ясом, яке поставляють на ринок. Поки що картина невтішна: кількість випадків виявлення заражених тварин збільшується. А надто у зразково-показовій Баварії, де, здавалося б, усе робиться за правилами. Для селян, які вирощують бичків на продаж, настали чорні часи. Бо якщо виявлено одну заражену тварину, знищують усе стадо. Ця проблема спричинила цілу низку інших: скорочується виробництво яловичини, а отже, люди втрачають робочі місця. У результаті запротестували профспілки.

Вірус коров'ячого сказу висвітив також і політичну проблему: за два роки правління «червоно-зеленої» коаліції з уряду канцлера Шрьодера з різних причин пішло сім міністрів. Дедалі більше розкручується скандал, пов'язаний з бурхливою (а місцями — хуліганською) політичною молодістю міністра закордонних справ Йошки Фішера. І хоча канцлер намагається вдавати, що відставка міністрів не пов'язана з їх професійною неспроможністю, проте дві останні відставки інакше, як непрофесіоналізмом, пояснити не можна.

Зрозуміло, що в Німеччині з коров'ячим сказом тепер клопоту хоч греблю гати. Тому якось і не порушується питання про те, до яких країн звідси експортувалися яловичина та тваринне борошно. Чи то пак, у кого тепер має боліти голова?

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Землетрус у Центральній Америці. Є жертви

У Центральній Америці стався найсильніший за останні роки землетрус. Сейсмологи зафіксували 7,6 бала за шкалою Ріхтера. Головний удар припав на Сальвадор. Постраждали також окремі регіони Гватемали, Нікарагуа, Коста-Ріки та Мексики. Власне, саме мексиканські сейсмологи і зафіксували перші поштовхи. Епіцентр підземних поштовхів, вочевидь, був на дні Тихого океану поблизу узбережжя Сальвадору. В столиці країни Сан-Сальвадорі зруйновано сотні будинків. У сільських районах землетрус спровокував сходження селевих потоків, що змітали на своєму шляху цілі поселення. Щогодини кількість потерпілих і загиблих збільшується. Лише в столиці Сальвадору 1200 осіб вважають такими, що пропали безвісти. Близько 400 осіб загинуло. В країні введено надзвичайний стан і оголошено триденний траур. Чимало держав світу вже надіслали до Центральної Америки рятувальників та гуманітарну допомогу.

Фото АП.

Загадка століття, що минуло

Трагічну долю шведського дипломата Рауля Валленберга можна поставити в один ряд з таємницями вбивств Джона Кеннеді та Улофа Пальме. Тобто віднести до головних загадок XX століття. Це він, Рауль Валленберг, очолював наприкінці другої світової війни міжнародну кампанію з урятування євреїв в Угорщині, в січні 1945 року був заарештований радянською контррозвідкою в Будапешті, а потім безслідно зник у СРСР.

З 1991 року працювала спільна шведсько-російська робоча група, яка з'ясовувала обставини загибелі дипломата, але так і не змогла домогтися успіху. Це стало ясно минулої п'ятниці, коли в Стокгольмі відбулася прес-конференція співголів групи — Ханса Магнуссона (Швеція) та В'ячеслава Тучніна (Росія). Кожна із сторін представила свій варіант доповіді.

«У чому причина арешту Рауля Валленберга?» — на це запитання відповідь спробували дати шведи. Ханс Магнуссон висловив припущення, що затримали Валленберга за особистою вказівкою Сталіна, котрий хотів обміняти шведського дипломата на радянських моряків, які втекли з корабля в Швеції. Проте є й інші версії арешту.

На друге головне запитання, а саме: «Коли загинув дипломат?», сторони висловили різні точки зору. Росіяни датою його смерті називають 17 липня 1947 року. Ця дата й раніше фігурувала у повідомленнях влади СРСР: мовляв, вона значиться у свідоцтві про смерть, виданому лікарем внутрішньої тюрми на Луб'янці А. Смольцовим, який начебто і зафіксував смерть Валленберга від інфаркту. В. Тучнін повідомив, що документ А. Смольцова схожий на оригінал, однак з дипломатом, найпевніше, розправилися, а вже потім виписали довідку про хворобу. Група має дані про те, що лікар у липні того року вже не працював у КДБ, але його несподівано викликали і зобов'язали написати згаданий документ.

А шведи думають інакше. Вони припускають, що Рауль Валленберг залишався в живих ще багато років після 1947-го. Йому, за їхньою версією, було дано такий собі номер і під цим номером він міг перебувати в психлікарні під Москвою.

Із відповідною заявою виступив прем'єр-міністр Швеції Йоран Перссон, який, коментуючи підсумки роботи групи, сказав: «Доти, доки не буде знайдено безперечні докази того, що трапилося з Раулем Валленбергом, не можна вважати, що він помер».

Рауль Валленберг — це незагойна рана шведської нації. Вона бентежить свідомість людей, бо канула в небуття людина, яку вважають одним із найбільших гуманістів світу. Ось чому шведи не мають наміру припиняти пошуки. І ще: уряд Швеції нарешті розсекретив присвячений Валленбергу архів, до якого не мали доступу ані вчені, ані журналісти, що досі викликало великий подив громадськості країни.

Марат ЗУБКО.
Стокгольм.

На тлі злиття двох річок

Банк Латвії порадував нумізматів. З нового року в обіг випущено пам'ятну срібну монету в рамках програми «For the Children of the World» Міжнародної організації із захисту матері та дитини (UNICEF).

Цю програму розпочато 1996 року, і до неї вже долучилися 23 країни. Латвія перша серед них випустила монету за дитячим ескізом. Для цього Банк Латвії організував спеціальний конкурс, в якому взяли участь три сотні дітей. Переможницею стала 11-річна Гуна Барбале з м. Лудза. На монеті вартістю один лат зображено дівчинку, що стоїть на пагорбі на тлі злиття двох річок. Над ними — «кучеряве» сонце і строга емблема UNISEF: мати з дитиною на тлі земної кулі в обрамленні лаврових гілок.

Президента Банку Латвії Ейнарса Репше нещодавно названо наймолодшим серед керівників центральних банків держав світу. І хоча тривають суперечки про те, чи на користь економіці безмежно дорогий, але натомість стабільний лат, Репше має небувалу популярність і його кандидатура періодично спливає під час чергового пошуку прем'єр-міністра, адже в Латвії вони змінюються частіше, ніж раз на рік.

Володимир СТРОЙ.
Рига.

Нова «Росія» зі старим обличчям

Минулої суботи у фешенебельному Колонному залі Будинку спілок відбувся перший з'їзд Загальноросійського ліво-демократичного руху «Росія», очолюваного главою Держдуми Геннадієм Селезньовим.

У Москві вважають, що «Росію» створено не без допомоги адміністрації президента. І Селезньову належить зіграти роль троянського коня, внісши сум'яття в ліві лави. До речі, виступаючи на з'їзді, Селезньов заявив, що цілком підтримує політику Путіна, до якого «прихильно ставиться більшість народу, і відповідальні політики мають це зважати».

Соратників Селезньова по фракції КПРФ — Геннадія Зюганова та Валентина Купцова — на з'їзді не було, хоча сам Геннадій Миколайович стверджував, що комуністів він бачить союзниками свого руху і жодного конфлікту між КПРФ і «Росією» немає. І все-таки «зюгановці» вважають: Селезньов вносить розкол у лави Народно-патріотичного союзу Росії (НПСР), де, як відомо, лідирують комуністи.

«Росія» збирається будувати соціальну державу, «соціалізм, сучасний і оновлений». Лідер руху та його прибічники гадають, що треба взяти все найкраще із часів Союзу РСР, не відмовляючись при цьому від переваг ринкової економіки. Тим часом партією рух «Росія» ставати не збирається і брати участь у виборах має намір у складі блоку з НПСР.

Світлана ФІЛІМОНОВА.
Москва.

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

Програму перебування Папи затверджено

Міністр закордонних справ України, голова оргкомітету з підготовки та проведення візиту Папи Римського Іоанна Павла II Анатолій Зленко прийняв делегацію Ватикану. Під час зустрічі обговорено проект програми офіційного візиту понтифіка до нашої країни, який відбудеться 21—24 червня на запрошення єпископату й Президента України Леоніда Кучми. Причому, як очікується, два дні глава католицької церкви проведе в Києві та два — у Львові.

■ Кобе

Інтеграція — не завжди благо

Зменшення темпів економічного зростання у США та кон'юнктурні проблеми в Японії становлять головну небезпеку для світового економічного розвитку. Такого висновку дійшли міністри фінансів 25 держав Європи й Азії під час саміту, який відбувся в японському місті Кобе. В заключному документі зустрічі зазначено, що темпи економічного зростання в Європі також мають тенденцію до уповільнення. Деякі учасники звернули увагу на те, що надто тісна прив'язка національних валют до долара США сприяла в минулому поглибленню регіональних криз.

■ Гаага

Вимагають заарештувати Мілошевича

Прокурори Гаазького воєнного трибуналу в різкій формі висунули вимогу негайно заарештувати або видати колишнього президента СРЮ Слободана Мілошевича. Заява трибунала з'явилася одразу після зустрічі С. Мілошевича з нинішнім президентом Югославії В. Коштуницею. «Ми сподіваємося, що вони обговорювали деталі його передання в Гаагу або ж говорили про можливість здатися, як це зробила колишній президент Боснії Плавич», — зазначив представник трибуналу.

■ Лондон

За собою треба прибирати! Сер!

Британський комітет з нагляду за використанням радіоактивних матеріалів офіційно підтвердив: англійські війська використовували під час війни у Перській затоці снаряди, які містять уран. Представник комітету заявив, що залишки снарядів можуть стати небезпечним джерелом радіоактивного забруднення, тому його організація наполягатиме, щоб було розпочато негайне їх збирання.

■ Пекін

Проблема зі вступом до ВТО

Останній раунд переговорів про вступ Китаю до Всесвітньої торговельної організації виявив низку проблем, що перешкоджають продовженню цього процесу. Зокрема, Китай наполягає на наданні його сільському господарству статусу «такого, що розвивається», адже це дасть змогу отримати величезну кількість субсидій на модернізацію фермерських господарств.

■ Багдад

Експертам відмовлено

Влада Іраку відмовилася прийняти експертів ООН, котрі збиралися здійснити перевірку ядерних об'єктів країни. Іракський міністр нафтодобувної промисловості Амір Мухаммед Рашид повідомив, що експерти не потраплять в Ірак до запланованих на лютий переговорів між Багдадом та ООН.

■ Аллахабад

Королівське купання

В індійському місті Аллахабад відбулися ритуальна хода та обмивання у водах Ганга близько 8 мільйонів індуїстських священиків і простих віруючих, котрі відзначали традиційне релігійне свято Кумбх-Мела. Ритуал обмивання у водах священної ріки геть роздягнених, але озброєних мечами та списами індусів, що несуть ритуальні барабани, називають «Королівським купанням».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Повідомлення про розрахунки з учасниками ЗВФ «ЗДОБУТОК-2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ».

У зв'язку з закінченням заявленного терміну діяльності Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК-2» ІК «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» (далі - ФОНД) ліквідаційна комісія повідомляє про проведення розрахунків з учасниками взаємного фонду.

Всі учасники ФОНДУ мають право отримати розрахунок за належними їм інвестиційними сертифікатами цінними паперами емітентів, що перебувають у власності ФОНДУ, або грошовими коштами. При цьому незалежно від способу розрахунків усі учасники отримують рівні частки чистих активів ФОНДУ в розрахунку на один інвестиційний сертифікат.

Учасники, які виявили бажання отримати розрахунок цінними паперами, зобов'язані протягом 2-х місяців з дати опублікування першого повідомлення («Голос України» № 239-240 (2486-2487) від 21 грудня 2000 року) надати ліквідаційній комісії ФОНДУ заяву, яка обов'язково повинна містити:

- повну назву учасника згідно з установчими документами; – код за ЄДРПОУ; – місцезнаходження із зазначенням поштового індексу, контактних телефонів, факсу; – дані про рахунок у цінних паперах із зазначенням усіх реквізитів рахунку та зберігача; – згоду на одержання розрахунку цінними паперами; – кількість інвестиційних сертифікатів ФОНДУ, якими володіє учасник; – вид документу, який підтверджує володіння інвестиційними сертифікатами, та його реквізити; – підпис уповноваженої особи та печатка зазначеної юридичної особи. - Зауважуємо, що заявка учасника на розрахунок цінними паперами за належними йому інвестиційними сертифікатами є неповоротною (тобто він має право виключно на одержання розрахунку цінними паперами).

Учасники, які в установлений термін не повідомили ліквідаційну комісію про своє бажання отримати розрахунок цінними паперами, зможуть отримати розрахунок тільки грошовими коштами.

Заявки приймаються особисто або поштовим листом за адресою: 03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 30/32.

Контактні телефони: 044-4512815, 4512816

Ліквідаційна комісія опрацьовує надані заявки від учасників ФОНДУ після завершення 2-х місячного строку з моменту першої публікації цього повідомлення, а у випадку дострокового звернення всіх учасників з бажанням отримати розрахунок цінними паперами з моменту подачі останньої заявки, протягом 20 днів.

Розрахунки з учасниками ФОНДУ за належними їм інвестиційними сертифікатами як при отриманні розрахунків цінними паперами, так і грошовими коштами здійснюються одночасно (після завершення розрахунків за результатами аукціонів з продажу активів ФОНДУ).

Ліквідаційна комісія зобов'язана забезпечити повний (100%) продаж майна ФОНДУ, яке підлягає реалізації за грошові кошти на аукціоні у межах 2-х місяців з моменту завершення терміну опрацювання заявок учасників.

Протягом цього ж терміну ліквідаційна комісія забезпечує перехід прав власності на відповідні цінні папери до учасників ФОНДУ, що підтвердили своє бажання отримати розрахунок цінними паперами.

Розрахунки з учасниками ФОНДУ при отриманні розрахунків за належні їм інвестиційні сертифікати як цінними паперами, так і грошовими коштами розпочнуться після завершення проведення аукціону з продажу майна ФОНДУ.

Розрахунки з учасниками ФОНДУ у випадку звернення всіх учасників (без винятку) з бажанням отримати розрахунок цінними паперами розпочнуться з моменту підписання угоди про розподіл активів ФОНДУ.

Початок розрахунків з учасниками ФОНДУ повідомляється ліквідаційною комісією кожному учаснику особисто. Термін звернення учасників для отримання розрахунків за належними їм інвестиційними сертифікатами ФОНДУ встановлюється у межах 6 місяців.

Для одержання розрахунку учасник ФОНДУ повинен пред'явити:

- інвестиційні сертифікати або документ, що підтверджує володіння інвестиційними сертифікатами; – довіреність. Після пред'явлення учасником зазначених документів ліквідаційна комісія забезпечує :

- при здійсненні розрахунків грошовими коштами - видачу учаснику готівкових грошових коштів або здійснити поштовий (банківський) переказ коштів на користь учасника протягом 15 днів; при здійсненні розрахунків цінними паперами - видачу сертифікатів цінних паперів або перерахування цінних паперів на рахунок у цінних паперах учасника у зберігача. Учасникові повинні бути надані документи, що підтверджують зобов'язання ліквідаційної комісії здійснити відповідні перерахування грошових коштів (цінних паперів) на користь учасника в установлені терміни.

Якщо протягом 6 місяців з моменту початку розрахунків не всі учасники звернулися до ліквідаційної комісії для отримання розрахунків за належним їм інвестиційним сертифікатам, то протягом 1 місяця ліквідаційна комісія забезпечує депонування залишку грошових коштів, які належать до виплати учасникам за належними їм інвестиційними сертифікатами, але не були пред'явлені до викупу, в Державному ощадному банку України, та цінних паперів в АКБ «ТРАНСБАНК».

Довідка про вартість чистих активів ЗВФ «ЗДОБУТОК–2» ІК «ЗДОБУТОК–ІНВЕСТ»

Найменування показників	Код рядка в балансі	Значення на 01.12.2000р., тис. грн.
І. АКТИВИ ФОНДУ		
Основні засоби за залишковою вартістю (01-02)	010	0,00
Довгострокові фінансові вкладення (58)	040	**1108,90**
в тому числі в цінних паперах		1108,90
Розрахунки з дебіторами:		
а) по векселях одержаних (59)	190	0,00
б) з бюджетом (68)	200	0,00
в) з персоналом за іншими операціями (73)	210	0,00
г) по авансах виданих (61)	220	0,00
#) з дочірніми підприємствами (78)	230	**5,00**
д) з іншими кредиторами (70, 71, 74, 76)	240	0,00
Грошові кошти:		
а) каса (50)	260	0,00
б) розрахунковий рахунок (51)	270	0,00
в) валютний рахунок (52)	280	0,00
г) інші кошти (54, 55, 56)	290	0,00
РАЗОМ АКТИВИ ФОНДУ		**1113,90**
ІІ. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ФОНДУ		
Розрахунки з кредиторами:		
а) за товари, роботи, послуги, термін сплати яких не настав (60, 76)	630	0,00
б) за товари, роботи, послуги, не сплачені в строк (60, 76)	640	0,00
в) по авансах одержаних (61)	660	0,00
г) з податкових розрахунків (67)	665	0,00
#) з бюджетом (68)	670	0,00
д) по позабюджетним платежам (65)	680	0,00
е) по страхуванню (69)	690	0,00
є) по оплаті праці (70)	700	0,00
ж) з дочірніми підприємствами (78)	710	0,00
з) з учасниками (75)	715	0,00
и) з іншими кредиторами (71, 76, 79)	720	0,00
Інші короткострокові пасиви	740	0,00
РАЗОМ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ФОНДУ		**0,00**
ВАРТІСТЬ ЧИСТИХ АКТИВІВ		**1113,90**
Кількість сертифікатів в обігу на дату, на яку проводиться розрахунок (одиниць)		**1464300**
Кількість інвестиційних сертифікатів (шт.)		
розміщених серед юридичних осіб		1464300
розміщених серед фізичних осіб		0
Вартість чистих активів в розрахунку на один інвестиційний сертифікат в обігу, тис. грн.		**0,00076**

Довідка про фінансові вкладення на 01 грудня 2000 року (з розбивкою за емітентами) Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК–2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК–ІНВЕСТ»

Вид цінних паперів з розбивкою по емітентах	Форма випуску цінних паперів	Балансова вартість, грн.	Номінальна вартість, грн.
1. Акції *			
ВАТ «Азот»	документарна	85022,95	4197,45
ВАТ «Асфальто - бетонний завод «Південь»	документарна	870,00	543,75
ВАТ «Баглійський завод котельно - допоміжного устаткування та трубопроводів»	документарна	115709,73	84061,25
ВАТ «Ьрошнівський лісокомбінат»	документарна	51800,00	50085,00
ВАТ «Вітаміни»	документарна	655,00	190,30
ВАТ «Волиньнафтопродукт»	документарна	1995,00	3562,50
ВАТ «Донецький завод хімічних реактивів»	документарна	66372,00	16593,00
ВАТ «Готельний комплекс «Братислава-Десна»	документарна	19000,00	1495,00
ВАТ «Кашперівський цукровий завод»	документарна	2500,00	288,75
ВАТ «Лисичанськнафтопродукт»	документарна	30000,00	3375,00
ВАТ «Лубнигаз»	документарна	47250,00	3150,00
ВАТ «Львівгаз»	документарна	111249,85	6017,20
ВАТ «Нижньодніпровський трубопрокатний завод»	документарна	111250,00	2207,75
ВАТ «Політ XXI століття»	документарна	52311,05	550,00
ВАТ «Пологівський хімічний завод «Коагулянт»	документарна	85753,00	184,70
ВАТ «Полтавагаз»	документарна	100000,00	2250,15
ВАТ «Суха Балка»	документарна	85000,00	31274,00
ВАТ «Турбоатом»	документарна	85000,00	35700,00
ВАТ «Турбогаз»	документарна	47400,00	51940,00
ВАТ «Черкаське хімволокно»	документарна	1398,92	77912,45
ВАТ «Чернівцігаз»	документарна	8400,00	7440,00
2. Облігації державних внутрішніх позик		0,00	0,00
3. Облігації місцевих позик		0,00	0,00
4. Векселі		0,00	0,00
5. Ощадні сертифікати		0,00	0,00
6. Казначейські зобов'язання		0,00	0,00
7. Інші		0,00	0,00
8. Всього короткострокових фінансових вкладень		0,00	0,00
9. Всього довгострокових фінансових вкладень		**1108937,50**	**383018,25**
10. Всього		**1108937,50**	**383018,25**

*** Всі акції, що знаходяться у власності взаємного фонду знерухомлені у Зберігача АКБ «ТРАНСБАНК».**

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська,25) прийняв ухвалу від 13.04.2000 року про подальше провадження у справі № 269 «Б» про банкрутство державного підприємства «Омелянівський гранітний кар'єр» УДКПБМ «Укрбудматеріали» (код ЄДРПОУ 13566743, юридична адреса: 11561, ст. Омелянівка, Коростенського району, Житомирської області, р/р 26006301280045 у ПІБ м. Коростень, МФО 311391) у відповідності положень Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Демчука Олександра Миколайовича, ліцензія № 000154 від 26.01.2000 р. (тел. (8050) — 311-9600, факс: (044)—263-3287).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються Арбітражним судом Житомирської області протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК-2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» повідомляє про ліквідацію ЗВФ «ЗДОБУТОК-2» ІК «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» у зв'язку з закінченням заявленного терміну діяльності. Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня першої публікації цього повідомлення («Голос України» № 226 (2473) від 7.12.2000р.) за адресою: 03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 30/32; тел. (044) 451-2815, 451-2816.

Правління ВАТ «Фармак»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів 2 березня 2001 року о 14.00 за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 63 (конференц-зал).

Порядок денний:

1. Звіт Правління про підсумки діяльності Товариства за 2000 фінансовий рік і перспективи розвитку у 2001 році.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства за 2000 рік.
3. Розподіл прибутку за 2000 рік і нерозподіленого прибутку минулих років.
4. Про внесення змін і доповнень до установчих документів Товариства по збільшенню статутного капіталу у зв'язку з реінвестицією дивідендів.
5. Розподіл прибутку на 2001 рік.

Реєстрація акціонерів з 12.00 до 13.30. Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу.

Контактні телефони: 417-95-25, 239-19-42.

Зміни та доповнення до Інформації про випуск інвестиційних сертифікатів Закритого акціонерного товариства Відкритого інвестиційного фонду «Радінвест»

зареєстрованого Шевченківською райдержадміністрацією м. Києва 15.02.2000 р., за № 07359, код ЄДРПОУ 20403467.

Викласти пункт 3 Розділу Б) «Інвестиційна декларація» у наступній редакції:

«3. Місцезнаходження інвестиційного фонду: Україна, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12».

Доповнити Розділ Б) «Інвестиційна декларація» пунктом 3.1 у наступній редакції:

«3.1. Розмір статутного фонду — 393 200 (Триста дев'яносто три тисячі двісті) гривень.»

Викласти пункт 8 Розділу Б) «Інвестиційна декларація» у наступній редакції:

«Порядок продажу інвестиційних сертифікатів.

Інвестиційні сертифікати Фонду реалізуються за грошові кошти. Інвестиційні сертифікати не підлягають вільному перепродажу. Інвестиційний керуючий не пропонує на продаж інвестиційні сертифікати за ціною, нижчою від номінальної.

Інвестиційний керуючий організовує продаж інвестиційних сертифікатів Фонду. Для цього він може залучати агентів з розповсюдження інвестиційних сертифікатів (в разі якщо інвестиційний керуючий користується послугами агентів). Продаж інвестиційних сертифікатів здійснюється за адресою: 02160, м. Київ, вул. Каунаська, 3/10.»

Викласти пункт 13 Розділу Б) «Інвестиційна декларація» у наступній редакції:

«Фактичний розмір дивідендів, який отримується Учасниками від результатів діяльності Фонду, визначається Загальними зборами Засновників згідно з результатами діяльності Фонду.

Дивіденди сплачуються один раз на рік, починаючи з 1 лютого по 1 березня протягом місяця за адресою: 02160, м. Київ, вул. Каунаська, 3/10, або шляхом перерахування на банківські рахунки Учасників та/або поштовими переказами на адреси, вказані Учасниками при укладанні договору купівлі-продажу інвестиційних сертифікатів.

У разі зміни місця або порядку виплати дивідендів Фонд зобов'язується повідомити Учасників через засоби масової інформації в порядку встановленому законодавством України».

Правление АБ «ИКАР-БАНК»

доводит до сведения акционеров банка, что 5 марта 2001 года в 15-00, в помещении банка по адресу г. Донецк, пр-т. Ильича, 100-а состоится очередное общее собрание акционеров банка со следующей повесткой дня:

1. Отчет Правления о результатах работы банка в 2000 г.
2. Отчет Ревизионной комиссии банка о проверке финансово-хозяйственной деятельности банка в 2000 г. Утверждение годового баланса банка.
3. Распределение прибыли.

ВАТ «Руськополянський меблевий комбінат»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів 3 березня 2001 року в с. Руська Поляна, Черкаського району, Черкаської області, вул. Чигирина, 111.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ за річними результатами діяльності товариства за 2000 рік.
2. Звіт спостережної ради та ревізійної комісії.
3. Порядок розподілу прибутку за 2000 рік та виплата дивідендів.

Початок о 10. 00. Реєстрація з 8 год. Мати при собі документ, що посвідчує особу.

Арбітражним судом Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) порушено справу № 6-235 про банкрутство малого підприємства «Скорпіон», код 13586958 Закарпатська область, Тячівський район, с. Бедевля, вул. І. Вайнагія, 66, п/р 26000200253001 в ТВБВ АПБ «Україна» м. Тячів, Закарпатської області, МФО 312141. Розпорядник майна — Васіловка В. О. , ліцензія №000281 від 10.03.2000 року.

Арбитражный суд Харьковской области (310022, г. Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбудил производство по делу № 14899/2-30 о банкротстве ОАО «Стройкерамика», юридический адрес: (61141, г. Харьков, ул. Ревкомовская, 62; р/с 26000301366, р/с 26044301366, р/с 25421301366 в Алексеевском отделении ХОД АКБ «Укрсоцбанка», ОКПО 00291871). Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Правління ЗАТ «Полюс»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 2 березня 2001 року о 16.00 за адресою: м. Київ, проспект Маяковського, 5-в.

Порядок денний:

1. Про вихід із складу акціонерів (засновників) ЗАТ «Полюс», які подали заяви про вихід.
2. Звіт правління про результати господарсько-фінансової діяльності акціонерного товариства за 2000 рік, визначення основних напрямів роботи на 2001 рік.
3. Затвердження звіту і висновків ревізійної комісії.
4. Затвердження річних результатів діяльності товариства за 2000 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку (фондів) за 2000 рік.
6. Про внесення змін та доповнень до Статуту ЗАТ «Полюс».
7. Про склад ревізійної комісії.
8. Різне.

Реєстрація акціонерів буде проводитись за місцем проведення зборів. Початок реєстрації о 15.00, при собі мати паспорт, для представників акціонерів —доручення, оформлене згідно з чинним законодавством та документ, що посвідчує особу (паспорт).

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 441-89-34, факс 449-85-62

Прокляте питання

Біля розбитого корита

Як не можна бути трішки вагітною, так і власність —вона або є, або її немає. І за великим рахунком, всупереч реляціям, які мали б ощасливити всіх і вся, повноцінними власниками житлового фонду в процесі його приватизації громадяни України так і не стали. Співвласники квартир, в яких ми мешкаємо, певною мірою з нас вийшли. Однак з досить обмеженими правами. І право розпоряджатися нашою житлоплощею (право передавання у спадок, купівлі-продажу, дарування тощо), яким обдарувала нас вельмишановна рідна держава, — це лише ложка меду в величезному кориті дьогтю.

Скажу більше. За існуючих підходів влади до розв'язання даної проблеми ми повноцінними власниками і не могли стати. Причому не лише через, так би мовити, ідеологічну складову, а й із суто фізичних (інакше кажучи, об'єктивних) причин. Саме в нерозв'язаній проблемі власності, з моєї точки зору, коріння всієї абсурдності та всього задзеркалля спроб вивести комунальні розрахунки на рівень цивілізованих ринкових принципів.

Візьмімо для початку фізичну сутність питання. Наші будинки до останнього часу за всіма технічними й архітектурними характеристиками будували таким чином, що бути повноцінним власником квартири в них просто немає можливості. Ні в цегляних п'ятиповерхівках, ані, тим паче, в панельних висотних шедеврах.

Ну скажіть, будь ласка, чи можна вважати повноцінною власністю об'єкт, який ви не можете змінити на свій розсуд? У нашому випадку, перепланувати квартири, наприклад? Питання не вимагає відповіді. Адже в абсолютній більшості житлових будинків масової соціалістичної забудови цього зробити не можна з інженерних причин: стіни, що їх розділяють, як правило, є несучими конструкціями. Ще більше це стосується комунікацій. Сучасні лічильники —регулятори тепла в наших квартирах неможливо встановити з причини закладеної в проектах послідовної циркуляції теплоносія в опалювальній системі: перекривши чи обмеживши надходження тепла в своїй кімнаті, ви тим самим перекриєте або скоротите його подачу по всьому стояку в квартирах, що розташовані над вашою або під вашою.

Тож не випадково у перелікові елементів багатоквартирних будинків налічується до 100 позицій, які не можуть бути приватизовані. І ось тут постає сакраментальне питання: чиї вони, ці позиції? Ті само труби сантехнічних систем, які наскрізь пронизують ваше житло? Муніципалітету? Міськкомунгоспу? Теоретично — так. А на практиці?

І тут ми знову повертаємося до основних понять власності. Якщо всі системи життєзабезпечення будинків, у яких ми мешкаємо, є муніципальною власністю, то власник має бути безпосередньо зацікавлений в ефективному її використанні. Це аксіома ринкової економіки. Але в нашому випадку саме безпосередньої зацікавленості і не спостерігаємо. Ну скажіть, для чого міській владі забезпечувати, наприклад, суворий поквартирний облік витрат тепла й води, холодної і гарячої, якщо ми з вами, напівправні власники квартир, змушені покривати рахунки обслуговуючих організацій, того самого водоканалу, за якимись невідомо звідки взятими тарифами і нормами витрат? Адже власник залишається осторонь!

І це вже не фізика, а зашкарубла комунальна ідеологія. Бо коли нема прямої зацікавленості, невмирущою лишається зацікавленість опосередкована, як нині заведено казати — тіньова.

Аморфна невизначеність із власністю житлофонду країни досить вигідна штука. Для тих само цеховиків від комунгоспу, для виробників побутових послуг, для всіх, окрім нас, недоношених власників приватизованих квартир.

Вище ми згадували про можливості, котрі відкривають перед підприємливими людьми процеси благоустрою міст. Не менш перспективними для спритників є й наші платежі за утримання (для приватизованих квартир) будинків і прилеглих територій.

Вдумаймося в значення слова «утримання». Очевидно, що, як господарчий термін, це поняття включає не лише поточні, а й капітальні ремонти тої самої сотні елементів наших осель, які не підлягають приватизації: холів, під'їздів, сходових кліток, сміттєпроводів, дахів і фасадів, зрештою — комунікаційних систем життєзабезпечення. Своїми копійками ми їх утримуємо. Ну й покажіть мені будинок, в якому б дотримувалися експлуатаційних нормативів і ремонти робили вчасно?

Крім того, на наші плечі (точніше, гаманці) перекладають видатки прямих, безпосередніх власників комунікацій, які знаходяться далеко за межами наших осель. Тих же міських підприємств «Тепломережа». Киян, наприклад, які з 1 січня 2001 року платитимуть за тепло по 92 копійки з квадратного метра(?!) житлоплощі, тобто вдвічі більше, ніж раніше, кілька місяців поспіль переконували в необхідності такого кроку. Головним чином з двох причин. По-перше, зростання цін на первинні енергоносії — природний газ, мазут та вугілля. Як уже зазначалось, аргумент досить переконливий. От лише якби пропорційно до цін зростали й наші зарплати та пенсії. Зате другий аргумент не витримує жодної критики, однак не виходить за рамки комунальної ідеології, що сформувалася в країні. Я маю на увазі потребу погашення кредиту Світового банку, який було витрачено на назрілу реконструкцію столичних магістральних тепломереж. Зупинимося на цьому детальніше.

Ні для кого не таємниця, що втрати тепла в мережах (між іншим, це стосується і води) в наших містах на кілька порядків перевищує всі допустимі інженерні норми. Київ тут не виняток. Немає потреби казати, хто оплачував і оплачує ці втрати. В усякому разі, мені відомі випадки, коли тепловики категорично відмовлялися укладати угоди зі споживачем, якщо той встановлював дорогий імпортний електронний лічильний отримуваних теплокалорій. Фокус у тому, що такі лічильники автоматично вимикаються, коли температура в мережах стає нижчою за відповідні стандарти теплопостачання. Коротше, скільки тепла дають енергетики на виході своїх енергоблоків і котельних, за стільки, будь ласкавий, і сплати, громадянине України. Скільки ти його реально отримав — це вже нікого не цікавить.

За логікою, ремонт теплотрас приводить до прямого скорочення втрат. А отже, економить видатки виробників тепла, в тому числі й на первісні енергоносії. Саме завдяки такій економії у всьому світі зростає рентабельність і прибуток теплоенергетиків. Саме завдяки їй у всьому світі погашають кредити на модернізацію і реконструкцію виробництва. У всьому світі, але не в нас, не в нас. І так буде доти, доки в житлово-комунальному господарстві ми нарешті не визначимося, «хто є ху». Хто конкретно і чим володіє. Хто і які конкретні послуги надає, і хто їх і в яких конкретних обсягах отримує.

Треба зазначити, що несміливі кроки в даному напрямі за останні 10 років були. Щоправда, з притаманними нам, українцям, національними особливостями. У Києві, наприклад, раніше мешканці платили за підігрів води. Тепер платять за гарячу воду. Звичайно ж, удвічі дорожче, ніж раніше. У чому тут різниця, спитаєте ви, адже що в лоб, що по лобі? Ого, відповім, різниця є, ще й яка!

Звідки береться в київських квартирах гаряча вода? Правильно, як і в усіх інших містах, з бойлерної. Туди її подає водоканал у холодному вигляді, там вона зустрічається з теплоносієм і вже гарячою інколи приходить у крани.

Так от. До останнього часу частина води, яку підігрівали в бойлерних стольного града, залишалася власністю водоканалу, якому кияни за неї платили, як за звичайний товар H_2O. А з теплоенергетиками за її підігрів розраховувалися окремо, як за окрему комунальну послугу.

З деякого часу, точніше, з моменту підвищення тарифів за можливість прийняти гарячу ванну, частину води, яка йде для підігріву, в водоканалу купувати почали не кияни, а самі теплоенергетики. А значить, продавати мешканцям столиці тепер уже як власний, а не водоканалу, товар. Ту само H_2O, тільки гарячу. Послуга з підігріву пішла в небуття. Зрозуміли різницю? Не дуже? Та зате вона відчутно вкоротила сімейні бюджети столичних мешканців.

Фантастика, звичайно, але якби раптом, за помахом чарівної палички, житлофонд наших міст став хоча б таким, яким він виростає в нових мікрорайонах Києва, де кожну квартиру оснащено засобами обліку якщо не тепла, то гарячої і холодної води та газу, — стовідсоткова гарантія, що за таких підходів підприємства з надання комунальних послуг збанкрутували б. А може, і навпаки: навчилися б нарешті надавати реальні послуги, а не дерти за звичкою зі споживача три шкури, прикриваючи своє власне нехлюйство. Зі споживача, якому нікуди подітися від наших турботливих комунальників. Принаймні кияни, що мешкають на нових Позняках, сплачують за такі послуги в три, а то і в чотири рази менше, ніж приватизатори власних квартир у мікрорайонах та будинках старої забудови.

На жаль, щасливців, здатних придбати квартиру за карколомними цінами (від 50 тис. у. о.) в сучасному каркасному будиночку, де є можливість не лише перепланування кімнат, а й зручного для власника перенесення комунікацій, де практично організовано облік основних комунальних послуг, де архітектори й проектувальники якщо й не змогли до кінця ліквідувати, то домоглися майже цілковитої нейтралізації впливу фізичного фактора на аморфність відносин власності в проклятому житловому питанні, — таких щасливців поміж наши співгромадян не так і багато.

Та решті мешканців наших міст не варто впадати у відчай. Існують у природі методи розв'язання проклятого питання. Але це вже тема окремого журналістського дослідження.

Ігор НАУМЕНКО.

Закінчення. Початок в «ГУ» від 26 і 28 грудня 2000 року.

Абзац з листа

Пошук ідеї триває

Вступаючи в третє тисячоліття, Україна не лише не позбавилася вантажу проблем, а й набула нових. Понад 10 років у нас, та й в інших країнах колишнього Союзу, політики шукають національну ідею, спроможну об'єднати народ. Проте хіба можна об'єднати бідних, знедолених, пригнічених?

Георгій СУПРУН.

Маріуполь Донецької області.

Уперед, за сумнівним щастям

Незабаром два місяці, як я в Італії, а роботи й досі не знайшла. Немає ані сили, ані здоров'я. Яку я зробила помилку, що поїхала до цієї країни! Живу в одній із римських церков. Спати є де, їсти дають. А за це маю обслуговувати старих, які прикуті до ліжка. Щось на зразок нашої дідівні. Монашка дає роботу, але і тут немає правди — хто більше заплатить, той і отримає. Ще хочуть, щоб добре знала італійську. А вона з нервів не лізе в голову...

А. В.

Італія.

Подяка — ніяка

1965 року я закінчила вісім класів і пішла працювати на ферму телятницею. Народила і виростила чотирьох дітей. У квітні 2000 року залишилася без роботи: нашу ферму розпродали. Звернулася до Іллінецького соцзабезу, думала, що як багатодітна матір з 35-річним стажем отримаю хоч якусь пенсію. Та мені відмовили. Не знаю, на що тепер розраховувати.

Надія АНТОНОВА.

Іллінецький район Вінницької області.

Учитель — як бомж

Дозвольте запитати: чому зарплата вчителя в десять разів менша, ніж у народного депутата? А як може прожити вчитель-пенсіонер за 70—90 гривень на місяць? Той, хто віддавав свої нерви, безсонні ночі вихованцям. А тепер найчастіше голодує і шукає одежу на сміттєзвалищі.

Марія КРАВЧЕНКО, від імені вчителів-пенсіонерів.

Павлоград Дніпропетровської області.

Без радіо у XXI століття

Майже рік у нашому селі не працюють радіоточки. Хоч є і дроти, і приймачі. Може, хоч газета нам допоможе, якщо місцеві структури не в змозі?

Петро РУДИК.

Мизово Старовижівського району Волинської області.

Не знаю, за що плачу

Прочитала у місцевій газеті, що незабаром мають підвищити тариф на опалення — з 62 до 94 копійок за один кв. м. У тій самій газеті написано, що за опалення платить лише 30 відсотків споживачів. Тобто, виходить: з тих, хто платить, будуть дерти ще більше. Наші можливості не безмежні. До того ж, за що платити? Я живу у 16-поверховому будинку з електроплиткою. Електроенергію доводиться витрачати також на прання, миття тощо. У квартирі тим часом температура 9—13 градусів тепла. Помитися часом випадає у пів на шосту ранку вихідного дня. Однак найчастіше з «гарячого» крану нічого не капає. З жахом думаю про морози. А влада, до речі, мешкає в теплі.

О. СТЕПАНОВА.

Харків.

Спробувала і виграла

Жуків нам не треба!

Лотерейний виграш від «Голосу України» став приємною несподіванкою для киянки Людмили Кононенко. Протягом кількох років вона надсилала квитанції на розіграш. І ось в руках читачки — садовий оприскувач. Виявилося, переможиця має дачу з садом і городом. Тож приз —вельми доречний. «Наступного літа зберу вдвічі більший урожай зі своєї ділянки!» — пообіцяла задоволена призерка.

Оксана КАЛУГІНА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання Національної служби посередництва і примирення

З метою вдосконалення діяльності Національної служби посередництва і примирення щодо сприяння врегулюванню колективних трудових спорів (конфліктів), забезпечення оперативного вирішення розбіжностей між сторонами соціально-трудових відносин та відповідно до статті 15 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» **постановляю:**

1. На часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 17 листопада 1998 року № 1258 «Про утворення Національної служби посередництва і примирення» утворити в Автономній Республіці Крим та областях відділення Національної служби посередництва і примирення, ліквідувавши Центральне, Західне, Північне, Східне, Південне регіональні відділення цієї Служби.

2. Національній службі посередництва і примирення вирішити в установленому порядку питання, пов'язані з утворенням в Автономній Республіці Крим та областях відділень Національної служби посередництва і примирення.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним державним адміністраціям здійснити у першому кварталі 2001 року заходи щодо організаційно-технічного забезпечення відділень Національної служби посередництва і примирення та надання їм приміщень.

4. Внести до Положення про Національну службу посередництва і примирення, затвердженого Указом Президента України від 17 листопада 1998 року № 1258, такі зміни:

а) у пункті 4:

підпункт 10 доповнити словами «координує роботу трудового арбітражу, направляє своїх спеціалістів, експертів для участі у роботі примирних органів»;

підпункт 19 доповнити словами «видає Бюлетень Національної служби посередництва і примирення»;

б) абзац четвертий пункту 7 доповнити словами «затверджує положення про відділення»;

в) пункт 9 викласти в такій редакції:

«НСПП та її відділення є юридичними особами. НСПП має самостійний баланс, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
30 грудня 2000 року.
№ 1393/2000.

Конкурс

Слово центру багато важить

«Золоте перо». Так назвали всеукраїнський конкурс на кращі засоби масової інформації (передачі та рубрики) його організатори — Центр соціально-політичних технологій і Національна спілка журналістів України.

НСЖУ, її добрі починання та активність у відстоюванні свободи слова й інтересів журналістів загальновідомі. Наше слово — про Центр соціально-політичних технологій.

— П'ять років тому група вчених створила громадську організацію, — розповідає президент центру Лариса Медіна. — Завдання організації (зазначу одразу, неприбуткової) — проведення незалежних наукових досліджень, надання інформаційної та інтелектуальної підтримки процесам реформування в Україні.

У роботі центру беруть участь висококваліфіковані політологи, економісти, соціологи, юристи і журналісти.

До речі, Лариса Медіна — юрист за освітою, працювала на керівних посадах у комерційних структурах, райдержадміністрації, фонді підтримки реформ Київської міськдержадміністрації...

Протягом п'яти років центр організував і провів низку «круглих столів», міжнародних конференцій, семінарів та акцій. В активі громадської організації — політико-правові експертизи, соціологічні дослідження, розробка антикризових програм для підприємств Києва, передвиборних програм «під ключ» тощо.

Крім того, Центр соціально-політичних технологій успішно дебютував у видавничій справі: видана ним книга «Як перемогти у виборах» посіла перше місце у всеукраїнському конкурсі «Політична реклама XXI століття». А ще кияни консультують лідерів партій, відкрили школу молодих політиків, сказали вагоме слово в дискусіях на актуальні теми, і те слово було почуте в адміністрації Президента, у Верховній Раді...

— У перспективі плануємо активізувати свою дослідницьку, політичну і правову діяльність, — каже Лариса Павлівна. — Зокрема, конкурс «Золоте перо» проводитимемо щорічно.

Олексій ЛЮБАРІН.

На знімках: приз «Золоте перо»; Лариса Медіна.

Здоров'я за власний кошт

Репортер

Під такою назвою «ГУ» розпочинає цикл репортажів про стосунки середньостатистичного українця з вітчизняною сферою медичних послуг. Нині наша медицина перебуває на операційному столі реформ. Теоретично вона ще безоплатна, а на практиці ми, громадяни, за якими Конституцією закріплено право на безоплатну медичну допомогу, вже давно її фінансуємо приватним чином. З другого боку, державна система охорони здоров'я не в змозі вберегти нас від хвороб без нашої посильної участі, а головне — бажання.

І. «Дитячий садок з мамою, лікарем і чужим ліжечком»

Сіра багатоповерхівка Київського НДІ отоларингології імені проф. Коломийченка. Сюди приїздять лікувати вуха, горло й ніс дорослі і діти з усієї України. Зима, навіть така тепла, як оце тепер, — сезон нежитів, кашлів і всіляких інфекцій. Либонь, тому у «вухогорлоніснóму» медичному закладі немаєноворічних канікул.

Дитяче відділення інституту нагадує дитячий садок — тут не пахне ліками, а на дверях палат намальовані казкові картинки. У лікарняному коридорі гуляють діти: хто жабкою плигає ковровою доріжкою, хто по-старечому човгає капцями...

Домашня обстановка зумовлена певною залежністю персоналу від пацієнтів і навпаки. Ми потрібні одне одному.

Лікарняне ліжко, за розцінками МОЗ, коштує шість гривень з копійками на добу. Рекомендують мати власну постіль, градусник і обов'язково — набір медикаментів на операцію. Як правило, він трохи більший за справді необхідний. І в цьому суть нашої відносно платної, але все-таки солідарної медичної системи — забезпеч медикаментами себе і ще когось, хто не може заплатити за ліки.

— Добре, що під наркозом різатимуть. Аденоїди — справа нібито дріб'язкова, а психотравми не уникнути, — розмірковує під кабінетом лікаря матуся з трирічним малюком на руках. — П'ять років тому старшому операцію робили з місцевою анестезією, то він, бідняточко, три дні розмовляти не міг, губи тремтіли — так налякався...

У палату до маленького пацієнта першим приходить анестезіолог. Крім медичних рекомендацій, лікар радить після операції покласти дитині під подушку іграшку — як нагороду за пережите.

І ще важливий психологічний момент — тут дитина не відчуває себе ізольованою, покинутою. Поряд з нею мама. Просто в палаті її відвідують родичі, друзі. У палаті — шість ліжок, шестеро дітей різного віку (від 3 до 12) і шість мам. Це нагадує сімейний гуртожиток, де діти разом з дорослими змушені проводити час, очікуючи здоров'я. Хто добу, хто кілька місяців. Мій син назвав палату «дитячим садком з мамою і чужим ліжечком».

Киянка з чотирирічною дівчинкою, операцію якій призначено на завтра, не їде на ніч додому (хоча це дозволено). Дванадцятирічний Сергійко з мамою мешкають на вузенькому лікарняному ліжку ось уже другий місяць. Вони б пішки пройшли 250 кілометрів до своєї хати, та лікар не дозволяє, а він тут — головний начальник.

...Сина везуть на велику каталці до операційної. А ти чекаєш і молишся на цих людей у білих халатах. У їхніх руках здоров'я, а може, й життя твоєї дитини. У такі хвилини напруженого очікування вибачаєш усе: і тарганів у палатах, і обмаль уваги палатного лікаря під час обходів, і несмачну вівсянку. Аби лиш операція минула успішно...

Жінка чергує на холодних сходах, нервово позираючи на годинника. Аж нарешті розчиняються двері вантажного ліфта — і викочуються дорослі ноші, на яких лежить маленький хлопчик. Він плаче уві сні, кличе маму — наркоз іще діє.

Жінка відпихає санітарку і сама котить лікарняне ложе із сином до палати. Все позаду...

Ольга ВІТЕР.

Оголошення

Арбітражний суд Вінницької області (21050, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) за заявою Могилів-Подільської об'єднаної державної податкової інспекції порушив справу № 799/5 про банкрутство приватного науково-виробничого підприємства «Крутояр» (24000, Вінницька область, Могилів-Подільський район, с. Озаринці), код підприємства 23064988, р/р 26009236675001 в Могилів-Подільському відділенні Дирекції Банку «Україна», МФО 302184.

Заяви санаторів і кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Вінницької області (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 820/5 про банкрутство ВАТ «Вендичанський цукровий завод» (24032, смт. Вендичани, вул. 40-річчя Перемоги, 18, Могилів-Подільського району, Вінницької області) р/р 26004236001001 в АКБ «Україна» м. Могилів-Подільський, МФО 302441, код 00371587.

Розпорядник майна — Кубряк Олександр Васильович, ліцензія № 000226 від 18.02.2000 р. (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2-А, тел. (0432) 35-57-95.Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації.

Арбітражний суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, будинок Ради, майдан Леніна, 1) за заявою ДПІ у Корабельному р-ні м. Миколаєва порушив справу за № 4/129 про банкрутство Акціонерного Товариства «Континент» (54052, м. Миколаїв, пл. Заводська, 1-в, р/р 26004920057001 в Жовтневому відділенні АК ТВБВ «Україна», МФО 326148, ЄДРПОУ 02807244).

Розпорядником майна боржника за ухвалою суду від 04 січня 2001 року по справі № 4/129 призначена арбітражний керуючий Семенова Любов Павлівна ліцензія № 146 від 30.10.2000 р. (54010, м. Миколаїв, вул. Фрунзе, 46).

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Адреса для переписки: 54052, м. Миколаїв, вул. Айвазовського, 3, кв. 5.

Новоушицька філія товарної біржі «Дніпродзержинська» в Хмельницькій області реалізує **міжгосподарський комбікормовий завод.**

При заводі діють: силоси для зберігання зерна, олійний цех, млин, ковбасня, крупорушка, сушарка.

За довідками звертатись: **(03847) 2-25-02.**

ТОВ «Славутич-Консалтінг» повідомляє про ліквідацію Київської філії ТОВ «Славутич-Консалтінг». Код ЄДРПОУ 25916579 м. Київ, вул. Гусовського,12/7.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців за адресою: 49038, м. Дніпропетровськ, пр. Карла Маркса,98, ТОВ «Славутич-Консалтінг».

Арбитражный суд Луганской области (г. Луганск, пл. Героев ВОВ 3-А) возбудил дело №11/265 от 6.11.2000 г. о банкротстве коммунального предприятия «Экология», находящегося в г. Стаханове, Луганской области, по ул. Фабричная, 1, расчетный счет 2600530120942 в ПИБ г. Стаханова, МФО 304353, ОКПО 001769112047 (налоговый номер), № 16185798 (номер свидетельства о регистрации плательщика налога).

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования.

Распорядителем имущества назначен Поливода С. И. (г. Стаханов, Луганской обл. ул. 395 Шахтерской дивизии, 6/16, лицензия № 000435, свидетельство № 0013).

Арбітражний суд Запорізької області 25.12.2000 року (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4, справа № 5/4/953/00) визнав банкрутом Дочірнє підприємство «Будівельне виробництво «Південгідромаш» ВАТ «Завод «Південгідромаш» (адреса: 71101, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Мелітопольське шосе, 77, р/р 26004301160442 у відділенні «ПІБ» України у м. Бердянськ: МФО 313117, код ЄДРПОУ 25489999).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Козловського Якова Марковича — голову ліквідаційної комісії (м. Бердянськ, Мелітопольське шосе, 77).

Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Постановою арбітражного суду Дніпропетровської області від 14.12.2000 року за справою № Б 26/91-00 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Акціонерного товариства закритого типу «Інвестбуд» (м. Дніпропетровськ, вул. Матлахова, 4 р/р 26002345315002 в Банку ОПЕРО ДД банку «Україна», МФО 305103, код ЄДРПОУ 24423538). Ліквідатором призначено Чикильдіна Олександра Миколайовича, що діє на підставі ліцензії № 000014 від 28.12.1999 р. (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (0562) 42-68-43).

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
- **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
- **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**
- **Рукописів не повертаємо.**
- **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**
- **При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 120041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311007.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України:
01008, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37,
441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України